

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 8C/229/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211229348
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Raul Pospíšil
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1211229348.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred samosudcom Mgr. Raulom Pospíšilom v právnej veci žalobcu: O. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, J., št. občan SR, zast. JUDr. Vladimíra Trvalová, advokátka, Malý Lég 339, 930 37 Lehnice proti žalovanému: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o., Panónska cesta 9, 852 32 Bratislava, IČO: 31 347 291, zast. JUDr. Rudolf Adamčík, advokát, Liptovská 2/A, P.O. BOX 67, 820 05 Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 1.209,66 EUR do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09.12.2011 pôvodne domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 10.000,- EUR ako náhradu nemajetkovej ujmy za porušenie práva na ochranu osobnosti.

Žalobca uviedol, že dňa 19.11.2010 bol v denníku Plus Jeden Deň uverejnený článok autora (meg) s názvom "Zadržali podozrivého", v ktorom informoval širokú verejnosť, že polícia zadržala muža podozrivého z vraždy v bratislavskej Devínskej Novej Vsi, kde na záver článku uviedol: "Vypočúvali aj podnikateľa Roberta P. (38), ktorému auto patrilo." Dňa 26.11.2010 však už vo svojom článku pod názvom "Pomáhal pri upálení muža" žalovaný informoval širokú verejnosť, cit. "Už je za mrežami! Podnikateľ O. G. (38) je jedným z prvých obvinených z vraždy mladíka upáleného v aute v bratislavskej Devínskej Novej Vsi. Policajti ho zadržali koncom týždňa a v nedeľu putoval rovno za mreže. Práve G. zelená Škoda Fabia sa minulý týždeň v pondelok stala autom smrti." "Ako sa nám podarilo zistiť, O.J. G. je obvinený z obzvlášť závažného zločinu vraždy formou pomoci." "Policajti prípad vyšetrujú a bratislavský podnikateľ by podľa našich informácií nemusel byť jediným obvineným z tohto hrozného činu." Pri tomto článku bola uverejnená i fotografia žalobcu, ktorá bola získaná z fotografie z maturitného večierka syna žalobcu a ktorú súkromnú fotografiu má ako profilovú na facebooku. Fotografia bola označená "PODNIKATEĽ O. G. (38)". Žalovaný takto vo svojich článkoch informoval širokú verejnosť aj dňa 08.12.2010 v článku pod názvom "Máme ďalšieho vraha z Devínskej", dňa 09.12.2010 v článku "Mal pri sebe falošné doklady" a následne dňa 04.01.2011 v článku "Bratislavskí policajti objasnili brutálne upálenie mladíka v Devínskej Novej Vsi, za mrežami skončili traja muži". Žalovaný tiež na internetovej stránke www.pluska.sk článkom pod názvom "Podnikateľ pomáhal pri upálení muža v Devínskej" zo dňa 26.11.2010 a článkom pod názvom "Brutálna vražda: Za mrežami skončili traja muži" zo dňa 04.01.2011, uviedol plné meno, priezvisko, vek a fotografiu žalobcu s difamujúcimi skutkovými tvrdenia a tieto články sprístupňoval širokej verejnosti na internete minimálne do 20.10.2011. Žalovaný v článkoch uverejnených v denníku PLUS Jeden deň a na internetovej stránke www.pluska.sk, kde

uviedol plné meno, vek, povolanie i fotografiu žalobcu so skreslenými a difamujúcimi skutkovými tvrdeniami informoval širokú verejnosť o osobe žalobcu, a to napriek tomu, že vyšetrovanie uvedeného zločinu nebolo ukončené a žalobca za takýto trestný čin ani nebol právoplatne odsúdený. Citovanými výroky žalovaný výraznou mierou zasiahol do osobnostnej sféry žalobcu, poškodil jeho česť, vážnosť, dôstojnosť a meno pred širokou verejnosťou. V dôsledku týchto článkov sa narušili, dokonca rozpadli rodinné, pracovné i spoločenské vzťahy žalobcu. Z dôvodu citovaných výrokov má žalobca veľmi vážne existenčné problémy, ako i vážne problémy na verejnosti. Zverejnením fotografie žalobcu a obsahom článkov došlo k protiprávnemu zásahu do zákonom chránených zložiek osobnosti žalobcu, a to najmä do jeho občianskej cti a vážnosti v spoločnosti, ako aj do prejavov osobnej povahy. Žalobca nikdy nedal privolenie na uverejnenie fotografie v článkoch a v žiadnom prípade sa nejednalo o použitie fotografie pre tlačové spravodajstvo, a to najmä vzhľadom na povahu denníka PLUS Jeden deň. Pri úvahe, či sú splnené predpoklady k poskytnutiu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je potrebné prihliadnúť k vysokej intenzite nepriaznivého následku konania žalovaného spočívajúceho v znížení spoločenskej vážnosti žalobcu. Za daných okolností je možné tvrdiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k intenzite a trvaniu nepriaznivého následku spočívajúceho v znížení vážnosti žalobcu v spoločnosti pociťovala ako závažnú spravidla každá fyzická osoba nachádzajúca sa v postavení žalobcu, a preto je naplnená skutková podstata pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalovaný dňa 21.02.2013 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, v zmysle ktorého žiadal, aby súd žalobu zamietol. Žalovaný uviedol, že ako vydavateľ periodickej tlače zverejnením žalovaného článku vykonával svoje ústavou zaručené práva. Žalobca v žalobe neoznačil konkrétne výroky obsahujúce nepravdivé či pravdu skresľujúce informácie, ktoré mal žalovaný zverejniť o žalobcovi. Žalovaný ďalej uviedol, že podobizeň žalobcu bola použitá na účely spravodajstva v súlade so zákonnou licenciou zakotvenou v § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka a taktiež vyslovil názor, že žalobca je osobou verejného záujmu a musí strpieť zverejnenie svojho mena a priezviska.

Žalobca dňa 11.06.2013 doručil súdu doplnenie žaloby, v zmysle ktorého žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 40.000,- EUR z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. Súd na pojednávaní dňa 28.10.2013 pripustil zmenu petitu v uvedenom znení. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaným boli uverejnené ďalšie články v súvislosti s vraždou v Devínskej Novej Vsi, a to dňa 24.11.2010 pod názvom "Upálený muž v Devínskej: Polícia má podozrivého", dňa 27.10.2011 s názvom "Upálený muž nesúvisí s Valkovou popravou!" a dňa 09.03.2012 s názvom "Vražda na Devínskej Kobyle: Zlámali mu nohy a zaživa ho upálili." Žalobca sa rovnako vyjadril k vyjadreniu žalovaného, pričom poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (Bladet Tromso a Stensaas v. Nórsko), podľa ktorej článok 10 nezaručuje celkom neobmedzenú slobodu prejavu dokonca ani vtedy, keď tlač referuje o veci závažného verejného záujmu. Podľa podmienok odseku 2 výkon slobody prejavu zahŕňa povinnosti a zodpovednosť, ktoré sa vzťahujú aj na tlač. Žalobca ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3Cdo/84/2011), v ktorom sa uvádza, že ak média informujú o okolnostiach súvisiacich s trestnou činnosťou, treba mať na zreteli princíp prezumpcie nevinoty, v dôsledku uplatnenia ktorej je o určitej fyzickej osobe ako o páchatelovi trestného činu prípustné informovať verejnosť až po právoplatnom odsudzujúcom rozsudku. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR (III. ÚS 83/01) prezumpciu nevinoty neporušujú také výroky, ktoré len vyjadrujú stav podozrenia zo spáchania trestného činu. Za nerešpektovanie prezumpcie nevinoty žalobca považuje výroky: "Polícia má páchatelov vraždy v Devínskej Novej Vsi. V opustenom aute tam pred desiatimi dňami našli obhorené mužské telo...", "Máme ďalšieho vraha z Devínskej...", "Už sú v chládku! O. G. (38), G. G. (31) a B. Š. sú mená mužov, ktorí podľa polície stoja za jednou z najbrutálnejších vražd minulého roka. V polovici novembra totiž zobrali život stále neznámemu mladíkovi." Informácie uverejnené v článkoch podľa žalobcu nie sú presné, úplné a pravdivé. Boli podané skresľujúco, porušujú zásadu prezumpcie nevinoty a ich význam u čitateľov a verejnosti prejudikoval vinu žalobcu bez právoplatného rozhodnutia súdu, čím žalovaný neoprávnene zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti. Žalovaný mal ďalej porušiť zásadu prezumpcie nevinoty tým, že uviedol meno, priezvisko a vek žalobcu aj napriek tomu, že mu právoplatným rozsudkom súdu nebola jeho vina preukázaná. Žalovaný tiež uverejnil fotografiu žalobcu bez jeho privolenia a použil ju neprimeraným spôsobom a v rozpore s jeho oprávnenými záujmami. Žalobca poukázal na rozhodnutie EŠLP v prípade Sciacca proti Taliansku, podľa ktorého tým, že voči určitej osobe sa vedie trestné stíhanie, nestáva sa takáto osoba osobou verejného záujmu so zúženým rozsahom ochrany jej súkromia. V napádaných článkoch mali byť uvádzané neúplné, nepresné a pravdu skresľujúce informácie, nebol pravdivo opísaný skutkový dej, obsah článkov nevychádzal zo všetkých skutočností uvedených v spise, resp. v uznesení KR PZ v Bratislave zo dňa 19.11.2010, v uznesení Okresného

súdu Bratislava I zo dňa 21.11.2010, v obžalobe Krajskej prokuratúry v Bratislave zo dňa 12.12.2011, keďže žalobca mal byť obžalovaný zo zločinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom. Z uvedeného je podľa žalobcu jednoznačné, že vydavateľ neposkytol verejnosti úplné a presné informácie a nepravdivo informoval verejnosť o osobe žalobcu, čím sa opäť závažným spôsobom dopustil neoprávneného zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti. Žalovaný sa podľa žalobcu dopustil aj porušenia novinárskej etiky, a to v rozpore s vlastným etickým kódexom, keďže čitateľom neboli podané pravdivé, presné a neskreslené informácie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, prednesmi právnych zástupcov účastníkov konania, výsluchom svedkov: W. C., M. G., O. G., K. D., C. G., E. G., oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov: článkami uverejnenými v denníku Plus Jeden deň v dňoch 19.11.2010, 24.11.2010, 25.11.2010, 26.11.2010, 08.12.2010, 09.12.2010, 04.01.2011, 27.10.2011, 09.03.2012, obsahom vyšetrovacieho spisu, ČVS: KRP-201/OVK-BA-2010, rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02.07.2013, sp. zn. 5T/81/2011, uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.10.2013, sp.zn. 2To/117/2013, daňovými priznaniami subjektu O. G. - Q. za roky 2009 až 2012 a zistil nasledovný skutkový stav:

V článku denníka Plus Jeden deň bol dňa 19.11.2010 uverejnený článok s titulkom: "Zavraždili ho!" V článku sú uvedené všeobecné informácie o tom, že v aute na Devínskej Kobyle bolo nájdené zhorené telo muža v krkolomnej polohe. Všetko malo nasvedčovať tomu, že išlo o brutálnu vraždu. Tento čin mal byť zo zabitia prekvalifikovaný na vraždu. Ďalej bola uvedená informácia, že auto malo patriť bratislavskému podnikateľovi Róbertovi (38), ktorého už polícia vypočula.

Dňa 24.11.2010 bol uverejnený článok s titulkom: "Upálený muž v Devínskej: Polícia má podozrivého!" Podtitulok článku znel: "Polícia má páchatelov vraždy v Devínskej Novej Vsi. V opustenom aute tam pred desiatimi dňami našli obhorené mužské telo. Auto bolo ešte v plameňoch, muž však už bol mŕtvy!" Podľa článku sa jeden z páchatelov tohto činu v obave o svoj život sám prihlásil na polícii. Na základe jeho výpovede obvinili ďalšiu osobu.

Dňa 25.11.2010 bol uverejnený článok s titulkom: "Zadržali podozrivého. Polícia uvalila na prípad brutálnej vraždy v Devínskej Novej Vsi embargo." Podtitulok článku znel: "Už ho majú! Policajti sa zatiaľ nepochválili, no nám sa podarilo zistiť, že zadržali muža podozrivého z vraždy v bratislavskej Devínskej Novej Vsi." Zavraždený mladík mal podľa výsledkov pitvy uhorieť zaživa v Škode Fabia v Devínskej Novej Vsi. Policajti sa na stopu páchatelov dostali už pár hodín po vražde. Vypočúvali aj podnikateľa Róberta P. (38), ktorému auto patrilo.

Dňa 26.11.2010 bol uverejnený článok s titulkom: "Podnikateľ pomáhal pri upálení muža v Devínskej." Podtitulok článku znel: "Už je za mrežami! Podnikateľ O. G. (38) je jedným z prvých obvinených z vraždy mladíka upáleného v aute v Devínskej Novej Vsi. Policajti ho zadržali koncom týždňa a v nedeľu putoval rovno za mreže." V článku sa ďalej uvádza, že žalobcova zelená Škoda Fabia sa stala autom smrti. Policajti ho krátko po nájdení obhoreného tela vo vraku auta na Devínskej Kobyle zadržali a vypočuli. Žalobca mal byť obvinený z obzvlášť závažného zločinu vraždy formou pomoci. Sudca rozhodol o vzatí žalobcu do väzby z obavy, že by obvinený mohol na slobode ovplyvňovať svedkov, čo vyplývalo z vyjadrenia hovorcu bratislavského súdu G. S.. Mladík mal byť podľa výsledkov pitvy upálený zaživa. Policajti prípad vyšetrovali a bratislavský podnikateľ by podľa informácií autora nemusel byť jediným obvineným z tohto hrozného činu. Súčasťou uvedeného článku bola rovnako fotografia žalobcu.

Dňa 08.12.2010 bol uverejnený článok s titulkom: "Máme ďalšieho vraha z Devínskej." Podtitulok článku znel: "G. G. (31) je po O. G. (38) druhý muž obvinený z brutálneho upálenia mladíka v Devínskej Novej Vsi. Muža, na ktorého bol vydaný európsky zatykač, zadržali českí policajti v Prahe." Článok v prvom rade upriamuje pozornosť na zadržanie G. G.. Ďalej sa opätovne uvádzajú informácie o tom, že Fabia, v ktorej mladíka zaživa upálili, patrila bratislavskému podnikateľovi O.J. G.. Toho už týždeň po vražde polícia zadržala a obvinila z vraždy formou pomoci. Sudca ho potom poslal do väzby. V závere článku sa uvádza, že z vraždy sú podľa informácií autora obvinení traja muži. Mladíka vraj pred smrťou zbili železnou tyčou. Na podnikateľovej zelenej Škode Fabia ho potom vyviezli do lesa nad bratislavskou Devínskou Novou Vsou. Tam vraj zapadli, tak auto aj so zmláteným mladíkom podpálili. Súčasťou uvedeného článku bola fotografia žalobcu.

Dňa 09.12.2010 bol uverejnený článok s titulkom: "G. G. (31) obvinený z vraždy v Devínskej zavádzal českých policajtov. Mal pri sebe falošné doklady." Článok sa opätovne primárne zameriava na zadržanie G. G. českou políciou. V súvislosti so žalobcom bola v článku uvedená informácia, že polícia v krátkom čase z tejto vraždy obvinila a do väzby posadila O. G. (38), ktorému auto patrilo.

Dňa 04.01.2011 bol uverejnený článok s titulkom: "Brutálna vražda: Za mrežami skončili traja muži." Podtitulok článku znel: "Už sú v chládku! O. G. (38), G. G. (31) a B. Š. sú mená mužov, ktorí podľa polície stoja za jednou z najbrutálnejších vrážd minulého roka. V polovici novembra totiž zobrali život stále neznámemu mladíkovi." V článku boli ďalej uvedené skutočnosti týkajúce sa žalobcu, a to konkrétne, že Fabia, v ktorej mladíka zaživa upálili, patrila bratislavskému podnikateľovi O. G.. Toho policajti už týždeň po vražde zadržali a obvinili z vraždy formou pomoci. Mladíka vraj pred smrťou zbili železnou tyčou. Na podnikateľovej zelenej Škode Fabia ho potom vyviezli do lesa nad bratislavskou Devínskou Novou Vsou. Tam vraj zapadli. Auto aj so zmláteným mladíkom preto podpálili. Súčasťou uvedeného článku bola fotografia žalobcu.

Dňa 27.10.2011 bol uverejnený článok s titulkom: "Upálený muž nesúvisí s Valkovou popravou!" Článok označuje za hlavného vykonávateľa vraždy G. G.. Ďalej sa uvádza opis priebehu udalostí, ktorými malo dôjsť k spáchaniu uvedeného činu. V súvislosti so žalobcom sa uvádza informácia, že súd poslal do väzby všetkých štyroch obvinených. V lete jedného z nich, majiteľa auta, podnikateľa O. G. prepustili a sťahť ho budú na slobode. Motívom vraždy boli zrejme drogy.

Dňa 09.03.2012 bol uverejnený článok s titulkom: "Vražda na Devínskej Kobyle: Zlámali mu nohy a zaživa ho upálili." Podtitulok znel: "Hrôzostrašné chvíle si tesne pred smrťou vytrpel G. T.. Vyplynulo to zo svedectiev, ktoré odzneli v stredu na bratislavskom súde v prípade vraždy na Devínskej Kobyle. Z T. popravy sú obžalovaní G. G. (32), B. Š., O. G. (39) a B. I. (24)." Autor uviedol, že hlavným vykonávateľom bol podľa obžaloby G. G., ktorého prezývali Boxer. Obžaloba ďalej tvrdí, že keď tam s autom zapadli, Petra v ňom zaživa upálili. Motívom vraždy boli zrejme drogy. G. a Š. odviezla po pojednávaní policajná eskorta do väzby. I.M. a G., ktorému auto smrti patrilo, sú sťahani na slobode.

V zmysle uznesenia vyšetrovateľa OR PZ v Bratislave IV zo dňa 15.11.2010 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona neodkladným úkonom ohliadkou miesta činu. Uznesením vyšetrovateľky KR PZ v Bratislave zo dňa 19.11.2010 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby vyplýva, že dňa 18.11.2010 bol zadržaný podozrivý - žalobca z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku. Podľa záznamu o odovzdaní osoby na umiestnenie do cely policajného zaistenia bol žalobca dňa 19.11.2010 odovzdaný na umiestnenie do cely policajného zaistenia. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.11.2010, sp. zn. 0Tp/600/2010 bol žalobca vzatý do väzby z dôvodov v § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom v odôvodnení uznesenia sa uvádza, že obvinený je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin vraždy. Dňa 12.12.2011 bola Krajskou prokuratúrou v Bratislave na žalobcu podaná obžaloba za zločin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02.07.2013, sp. zn. 5T/81/2011 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 17.10.2013, sp. zn. 2To/117/2013 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Ku dňu rozhodnutia súdu v prejednávanej veci nebolo trestné konanie právoplatne skončené.

Žalovaný dňa 28.11.2013 predložil listinné dôkazy, a to články uverejnené v denníku Nový čas v dňoch 16.11.2010, 18.11.2010, 20.11.2010, 25.11.2010, na portáli 24hod.sk dňa 24.11.2010 a v denníku Šport dňa 25.11.2010. Uvedené články informujú o prípade vo všeobecnej rovine, neuvádzajú sa mená ani fotografie zainteresovaných osôb. V článku denníka Nový čas zo dňa 08.12.2010 s titulkom: "Chytili ho pre krádež v drogérii!" sa v ako jedinom uvádza meno, priezvisko a vek žalobcu. Článok informoval o tom, že žalobcovi patrilo zhorené auto, mal obavy, že mu jeho kumpán ublíži, a tak sa radšej sám dobrovoľne prihlásil.

Žalobca na pojednávaní dňa 28.10.2013 uviedol, že intenzita zásahu uvedených článkov sa prejavila v jeho pracovnom aj osobnom živote. Podniká v oblasti výroby reklamy, s jednou firmou bol dohodnutý na dodávke pravidelných školení, pričom po vyjdení článkov s ním už nechceli mať žiadny kontakt. Články

mu mali takisto narobiť šarapatu v rodine a aj priateľka žalobcu verila ich obsahu a nechcela si dať vysvetliť, že konečný výsledok určí až súd. Prípadov ako s uvedenou firmou sa malo vyskytnúť viac. Takisto spolužiaci z Rače, kde žalobca žije, s ním prestali úplne komunikovať. Keďže meno žalobcu je v podstate jediné v republike, aj v prípade rodinných príslušníkov ľudia reagovali a spájali si ich s touto udalosťou. Synovi žalobcu sa stalo, že keď pri pohovore na pracovné miesto zistili, že ide o syna žalobcu, už sa s ním nerozprávali. Matke žalobcu sa pod vplyvom informácií o tom, že mal pomáhať pri upálení človeka, zhoršil zdravotný stav, s bratom sa odcudzili. Novinové články tiež ovplyvnili napr. výpoveď svedkyne v trestnom konaní, konkrétne susedy. Po trestnom čine polícia na informovanie uvalila embargo, takže autor nemohol mať oficiálne informácie od hovorca, jeden z páchatelov bol na úteku. Na otázky právneho zástupcu žalovaného žalobcu uviedol, že bol vzatý do väzby dňa 17.11.2010 a prepustený bol okolo dňa 17.06.2011. Žalobca podniká pod menom O. G. - Q., jediný zodpovedný zástupca je žalobca. Školenia, ktoré mal v rámci podnikania poskytovať, sa mali týkať použitia vinylových fólií, ktoré sa dávajú na autá, či už s predtlačenou grafikou alebo pre zmenu ich farby. Pracovníci klienta, ktorý má veľkosklad a predáva tieto fólie zákazníkom, potrebovali toto preškolenie, konkrétne samotnú aplikáciu na vozidlo. Čas a miesto neboli ešte dohodnuté, bolo to v rovine dohadovania, žalobca je však jediný, ktorý má v tejto oblasti dlhoročné skúsenosti. Týmto klientom mala byť spoločnosť MULTIEXPO, pričom žalobca nevedel uviesť právnu formu. Z tejto spoločnosti rokoval s K. D., zástupcom pre SR, ktorý je zamestnancom firmy. Žalobca nemal k dispozícii písomnú objednávku. Počas výkonu väzby bol v kontakte s matkou, ktorá chodila na návštevy a aj písomne. Syn žalobcu mal v roku 2010 19 rokov, je jediným dieťaťom žalobcu. Žalobca v tom čase nebol ženatý ani nežil v spoločnej domácnosti s inou ženou. Žalobca si nespomínal na meno svedkyne, ktorej výpoveď na pojednávaní v trestnej veci mala byť ovplyvnená médiami. Žalobca si nespomínal, ktoré skutkové tvrdenia zverejnené v článku dňa 19.11.2010 považoval za skresľujúce. Za skresľujúce tvrdenia uverejnené v článku dňa 25.11.2010 žalobca považoval tie, podľa ktorých polícia zadržala muža podozrivého z vraždy v Devínskej Novej Vsi, vypočúvala podnikateľa, ktorému auto patrilo. Za skresľujúce žalobca ďalej považoval tvrdenia uverejnené dňa 26.11.2010, podľa ktorých žalobca pomáhal pri upálení muža a polícia ho zadržala koncom týždňa. Žalobca uviedol, že pred vyšetrovateľa predstúpil sám, dobrovoľne, bola uverejnená jeho fotografia a meno, na čo žalobca nedal súhlas, hoci nie je verejne činná osoba. Ako ďalší zásah boli označené tvrdenia uverejnené dňa 08.12.2010, pričom za skresľujúce žalobca považoval nasledovné: "Máme ďalšieho vraha z Devínskej..., ... je po O. G. druhý muž...", z čoho malo vyplývať, že aj žalobca bol označený ako vrah. Ďalšie skresľujúce informácie mali byť, že "ho zaživa upálili a pred smrťou ho bili železnou tyčou. Tam aj zapadli, tak auto aj so zmláteným mladíkom podpálili." Žalobca považoval za skresľujúce aj tvrdenia zverejnené dňa 09.12.2010, podľa ktorých "z tejto vraždy obvinila a do väzby posadila O. G." a dňa 04.01.2011, konkrétne "už sú v chládku, G., G., Š. sú mená, ktoré stoja za jednou z najbrutálnejších vražd minulého roka...", "... Fabia, v ktorej mladíka zaživa upálili..., ... mladíka pred smrťou zbili železnou tyčou ..., ... auto so zmláteným mladíkom podpálili...". Žalobca ďalej za skresľujúce označil tvrdenie, podľa ktorého ho policajti už týždeň po vražde zadržali a obvinili ho z vraždy formou pomoci.

V súvislosti s tvrdením žalobcu ohľadom zásahu článkov do jeho pracovného života si súd z Daňového úradu Bratislava vyžiadal daňové priznania daňového subjektu O. G. - Q. za roky 2009 až 2012. Z týchto listinných dôkazov súd zistil, že príjmy daňového subjektu boli nasledovné:

- v roku 2009 v sume 5.814 EUR
- v roku 2010 v sume 12.763 EUR
- v roku 2011 v sume 2.435 EUR,
- v roku 2012 v sume 12.638 EUR.

Svedok W. C., autor predmetných článkov, na pojednávaní dňa 13.01.2014 uviedol, že okrem prvotného článku o nájdení zhoreného auta na Devínskej Kobyle, ktorý spracoval kolega, prevzal túto tému, nakoľko sa už 7 rokov venuje krimi témam. Zo svojich zdrojov následne zisťoval, komu auto patrilo a že v ňom bolo nájdené mŕtve telo. Zistil, že majiteľa auta vypátrali, bolo navrhnuté väzobné stíhanie a súd vzal majiteľa do väzby. Ďalej uviedol, že na spracovanie témy nemal iný motív ako profesionálny. Žalobcu pred rozhodným časom nepoznal a informácie získaval od svojich policajných zdrojov. Pri spracovávaní tém týkajúcich sa trestného stíhania uverejňuje celé meno dotknutého takmer vždy, pričom sa dbá na presné označenie procesného postavenia osoby. Je tomu tak z dôvodu informovanosti čitateľa, aby bol v téme zorientovaný, pretože je predpoklad, že konanie bude trvať dlhší čas. K takémuto postupu pristupuje v prípadoch informovania o závažných trestných činoch. V prípade, že osoba identifikovaná celým menom je napokon kvalifikovaná ako nevinná, je nepísanou povinnosťou žalovaného uverejniť aj

informáciu o oslobodzujúcom rozhodnutí, zastavení trestného stíhania a pod. Svedok pri spracovávaní témy viackrát navštívil bydlisko žalobcu, pokúšal sa skontaktovať so žalobcom alebo s rodinou, vždy neúspešne. Na otázky právnej zástupkyne žalobcu svedok uviedol, že zdroje, z ktorých čerpal nebude špecifikovať, boli to však zdroje, ktoré mal z minulosti overené. Poskytnuté informácie však ako vždy overoval aj z iného zdroja, konkrétne z prokuratúry. Svedok sa odmietol vyjadriť k otázke, či mal k dispozícii k nahliadnutiu uznesenie o vznesení obvinenia. Nevedel o embargu o zverejňovaní informácii vzhľadom na to, že dvaja z údajných páchatelov mali byť na úteku. Uznesenie o vzatí do väzby nemal k dispozícii. Svedok sa vyjadril, že informácie zverejnené v článku zo dňa 26.11.2010 a v článku z pojednávania zo dňa 09.03.2012 považuje za pravdivé a neskresľujúce, pojednávania sa osobne zúčastnil. Svedok bol oboznámený s obsahom etického kódexu SSN. Fotografiu žalobcu získal z internetu, kde bola verejne prístupná. Denník Plus Jeden deň považoval za spravodajské periodikum, pričom jeho články mali vždy spravodajský charakter. Na otázky právneho zástupcu žalovaného svedok uviedol, že má niekoľko overených zdrojov z prostredia orgánov činných v trestnom konaní, spolupráca je štandardná, pričom akákoľvek informácia sa overuje minimálne z jedného ďalšieho zdroja. V tomto prípade išlo o udalosť, ktorá rezonovala na Slovensku. Objavili sa špekulácie o spojitosti s vraždou Ernesta Valka, preto vzhľadom na závažnosť témy bolo podľa svedka na mieste informovať verejnosť aj s uvedením plných mien, ktoré postupne vychádzali najavo, pričom takýto postup svedok považoval za legálny v prípade, ak osoba bola označená presným procesným postavením v prebiehajúcom konaní. Svedok uviedol, že je členom SSN.

Svedkyňa Oľga Pottmannová, matka žalobcu, vo svojej výpovedi uviedla, že vedela, že sa okolo jej syna niečo deje, nakoľko policajti ho u nej telefonicky zháňali s tým, že sa niečo stalo s autom. Obsah článkov ju šokoval, najmä prvý, podľa ktorého mal byť jej syn vrah, o čom vedela, že to nemôže byť pravda. Svedkyňa uviedla, že ona sama brala informácie z novin s rezervou ako bombastické a účelové pre predaj. Starší brat žalobcu však po uverejnení ich mena v tejto spojitosti reagoval tak, že nechcel mať so žalobcom nič spoločné. Rozkol medzi bratmi, ktorý nastal, bol veľmi vážny a takisto v celej rodine. Švagriná po tom, ako sa 10 rokov nevideli, reagovala, že článok čítala a do čoho sa to žalobca namočil. Bratia si predtým pomáhali, nakoniec aj zhorené auto starší brat daroval žalobcovi. Po tom, ako sa to udialo, starší syn to považoval od žalobcu za zradu. V súčasnosti sa akurát porozprávajú. Na otázky právnej zástupkyne žalobcu svedkyňa uviedla, že po prepuknutí tejto udalosti prvýkrát hovorila so žalobcom až niekedy v decembri alebo v januári, keď ho navštívila vo väzení. V informáciách plávala, rodina sa ju snažila od vyšetrovania ušetriť a aj žalobca po tom, ako videl, že svedkyňa celá situácia nerobí dobre, s ňou vo väznici ukončil rozhovor. Svedkyňa nechápala, že žalobca bol v článkoch označený za toho hlavného, keď sa ešte nič nevyšetrilo. Syna takto nevychovala, nikdy nemal žiadne problémy, že by sa zúčastnil trestného alebo občianskeho konania. Vo vzťahu k reakciám okolia na informácie zverejnené v denníku Plus Jeden deň sa svedkyňa vyjadrila, že keď bola na byte u žalobcu, sused Lipiansky ju zdravil veľmi zdvorilo až sústrastne. Od známych mala reakcie s tým, že články čítali a či jej ich majú priniesť, inak sa spoločnosti skôr stránila. O vzatí žalobcu do väzby sa dozvedela od vnuka a o následnom postupe v konaní z médií, čím myslela denník Plus Jeden deň, ktorý informoval prvý a následne aj ďalšie médiá a televízia. Úrady jej neoznámili nič. Na otázky právneho zástupcu žalovaného svedkyňa uviedla, že žalobca bol vo väzbe dosť dlho, myslí, že 7 - 8 mesiacov. Počas žalobcovho pobytu vo väzbe ho navštívila 3 alebo 4-krát. Čo sa týka žalobcovho postojú k stíhaniu a väzbe, skôr sa zaujímal o zdravotný stav svedkyne, vedel, že má problémy s tlakom a je onkologickou pacientkou.

Svedok O.J. G., syn žalobcu, vo svojej výpovedi uviedol, že pred tým, ako celá situácia vypukla, bol na polročnom pobyte v Anglicku, po ktorom sa vrátil k otcovi a v podstate tri dni na to sa dozvedel, že jeho otec je vrah. Na túto informáciu ho upozornila kamarátka, ktorá mu poslala aj link na príslušný článok internetového portálu Plus Jeden deň, z ktorého potom čerpal aj nasledujúce informácie k téme. Dôsledkom toho bolo, že medzi svedkom, ako synom vraha a vtedajšou priateľkou vznikali kvôli tomu hádky. Babka bola z tejto situácie na nervy a otcov brat sa tiež iba občas ozval, ale o žalobcovi sa odmietal rozprávať. Svedok uviedol, že prednedávnom mal svadbu a nebolo jednoduché pozývať hostí, ako syn vraha na vlastnú svadbu. Aj keď stretol niekoho zo známych, koho dlhšie nevidel, cítil posmešky alebo hanbu. Z dôvodu, že sa volá rovnako ako jeho otec, spojitosť medzi nimi bola ľahko identifikovateľná. Svedok sa v rozhodnom čase pokúšal získať pracovný pomer a bol odmietaný z dôvodu otcových problémov, čo mu potvrdil aj jeden známy, prevádzkar z baru, kde sa uchádzal o zamestnanie. Na otázky právneho zástupcu žalovaného svedok uviedol, že v Anglicku študoval vysokú školu, kde sa sám prihlásil, pričom štúdium ukončil z dôvodu finančných problémov bez absolvovania semestra. Po príchode z Anglicka si hľadal prácu barmana a čašníka, najskôr sa snažil zohnať prácu

cez známych, na úrade práce sa zaevidoval až v priebehu decembra 2010. Svedok v súčasnej dobe pracuje ako maklér, tiež mal brigádu ako kuchár.

Svedok K. D. na pojednávaní dňa 24.02.2014 uviedol, že žalobcu pozná z obchodného styku, kedy svedok vystupoval ako obchodný zástupca českej spoločnosti pre Slovenskú republiku. Činnosť spoločnosti spočívala v distribúcii celopolepových fólií na motorové vozidlá, kde koncovými zákazníkmi boli reklamné spoločnosti, ktorých pracovníci fólie umiestňujú na automobily svojich zákazníkov a potrebovali niekoho, kto by týchto pracovníkov v tejto činnosti zaškolil. Svedok sa pýtal v okruhu svojich zákazníkov a bol mu odporučený práve žalobca. Žalobca bol pozvaný aj spolu so zamestnancami reklamných spoločností na školenie, ktoré viedli pracovníci firmy AVERI z Holandska ako výrobcovia fólii. Svedok žalobcu vyhodnotil ako veľmi perspektívneho s tým, že o začatí spolupráce bol presvedčený zhruba pred 3 rokmi. Za normálnych okolností by žalobcu odporučil spoločnosti AVERI a ak by získal certifikát, mohol by vo svojej odbornosti vykonávať túto činnosť na celom svete a niekoľkokrát do roka aj na Slovensku, čo by bolo aj patrične honorované. Takýto sled udalostí však nenastal, nakoľko svedok bol upozornený na článok v denníku Plus Jeden deň, ktorý definoval žalobcu ako vinného z vraždy, pamätá si, že súčasťou bola aj fotografia zhoreného auta s podobizňou žalobcu. Svedok sa vyjadril, že si nemohol dovoliť odporučiť takéhoto človeka nadnárodnej spoločnosti. Na základe toho telefonoval žalobcovi a oznámil mu, že ich spolupráca je vylúčená. Žalobcovu kauzu ďalej nesledoval. Na otázky právnej zástupkyne žalobcu svedok uviedol, že pokiaľ bolo v článku uvedené celé meno v súvislosti s informovaním o kriminálnej činnosti, vnímal to tak, že informácie sú pravdivé. Obyčajne sú pri takýchto informáciách v čiernej kronike a pod. uvedené iniciály, pričom v takomto prípade svedok predpokladal, že osoba údajne spáchala trestný čin. Na otázky právneho zástupcu žalovaného svedok uviedol, že so žalobcom sa stretol pri príležitosti spomínaného školenia a ešte raz aj predtým, ako ho na uvedené školenie pozval. Žalobca školenie absolvoval pred tromi rokmi, pričom svedok si tento údaj presne nepamätal. Spoločnosť, ktorú svedok zastupoval so žalobcom neuzavrela žiadnu zmluvu. Svedkovi boli k nahliadnutiu predložené články zo dňa 26.11.2010 a 08.12.2010, ktoré podľa právneho zástupcu žalovaného ako jediné obsahovali podobizeň žalobcu. Svedok nevedel uviesť, ako mohol telefonovať žalobcovi, keď v čase od 19.11.2010 bol zadržaný a od 21.11.2010 bol vo väzbe, vzhľadom na odstup času si to nepamätal.

Svedkyňa C. G. na pojednávaní dňa 26.02.2014 uviedla, že je spolužiačkou žalobcu zo základnej školy. O udalosti v Devínskej Novej Vsi a jej spojitosti so žalobcom sa prvýkrát dozvedela z telefonátu od kamarátky, na čo začala zháňať informácie na internete. Na webovom portáli Plus Jeden deň bolo v súvislosti s touto udalosťou uverejnené meno žalobcu aj jeho fotka, čím sa potvrdila spojitosť žalobcu s touto udalosťou, nakoľko predtým to z iných informácií nebolo zrejmé. Svedkyňa ďalej uviedla, že býva v Rači, jedná sa o časť podobnú dedine, každý s každým sa pozná a o tejto udalosti rozprával. Tak ako svedkyňa, aj ostatní boli v tom, že žalobca je vrah. Svedkyňa toto presvedčenie prehodnotila, keď sa jej žalobca asi rok po udalosti ozval cez skype, osobne sa stretli a vysvetlil jej ako to bolo. Niektorí obyvatelia Rače sú však dodnes presvedčení, že žalobca je vrah. Svedkyňa od narodenia vyrastala v Rači, boli tam dve základné školy, čiže rovesníci sa všetci poznajú. Presvedčenie získala na základe uverejnenej fotografie a plného mena žalobcu v Plus Jeden deň vrátane príbehu o tom, že boli dvaja páchatelia, z ktorých jeden bol na úteku a žalobca sa mal ísť priznať. Svedkyňa si nepamätala detaily a ďalšie informácie sa šírili ústne. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, aby označila 2-3 osoby, ktoré si myslia o žalobcovi, že je vrah, svedkyňa uviedla, že by musela označiť celú Raču, celé Komisarčky, celé osadenstvo krčmy, v ktorej sa o tom rozprávali. Vedomosť o tom, že žalobca je vo vyšetrovacej väzbe vedela iba z denníka. Následne sa od žalobcu dozvedela, že bol vo väzbe 7 mesiacov. Žalobca jej vysvetlil, že bol v zlom čase na zlom mieste, bol do toho činu zatiahnutý, pôvodne sa išiel len zabaviť. So žalobcom bola v kamarátskom vzťahu. Žalobcu považovala za dobrého otca, rozhodne nie agresívneho, nevedela si predstaviť, že by niekoho dokázal zavraždiť.

Svedok E. G. vo svojej výpovedi uviedol, že sa so žalobcom pozná asi od roku 2007, ich vzťah by nazval pracovným. Svedok sa od kolegov vo firme Branding Branding dozvedel, že žalobca pracoval pre tú istú firmu a bol spájaný s nejakým trestným činom. Vygooglil si žalobcovu meno a na portáli plusky našiel informáciu, že bol obvinený zo spoluúčasti na vražde, mal pripraviť auto, v ktorom bol neskôr upálený človek. Svedok považoval žalobcu za veľkého odborníka, jeho vzťah s firmou po návrate z vyšetrovacej väzby ochladol, prístup vo firme bol k nemu neutrálny, žalobca vykonával len činnosti, ktoré tzv. horeli. Na otázky právnej zástupkyne žalobcu svedok uviedol, že z informácií, ktoré si prečítal na webe, vyplývalo akoby žalobca a ďalší spolupáchateľ vraždu pripravovali. Neskôr pri osobnom stretnutí

mu žalobca vysvetlil, že pôvodne išiel na žúr, kde sa tá vec zbehla, sám bol v šoku, bál sa o svoj život a mrzí ho, že nezareagoval inak. Svedok sa ďalej vyjadril, že oceňuje akým spôsobom sa po prepustení z väzby snaží postaviť k životu a vrátiť sa doňho vzhľadom na jeho prístup k práci a že sa neopustil. Jeho názorom bolo, že žalobca je nevinný.

Žalobca aj žalovaný súdu doručili záverečné stanoviská, v ktorých sa vyjadrili k priebehu konania a vykonanému dokazovaniu a poukázali na rozsiahlu judikatúru.

Podľa č. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa článku 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Protokolov na tento Dohovor nadväzujúcich, každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa článku 10 ods. 2 cit. dohovoru, výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo domáhať sa najmä, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon), vydavateľ periodickej tlače je osoba, ktorá zabezpečuje vydávanie periodickej tlače na svoje náklady.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, za obsah periodickej tlače zodpovedá vydavateľ periodickej tlače a za obsah agentúrneho spravodajstva zodpovedá tlačová agentúra.

Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona, vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní zachovávať mlčanlivosť o zdroji informácií získaných na zverejnenie v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve a o obsahu týchto informácií tak, aby sa nedala zistiť totožnosť zdroja, ak o to požiadala fyzická osoba, ktorá informáciu poskytla, a aby sa odhalením obsahu informácií neporušili práva tretích osôb; s písomnosťami, tlačovinami a inými nosičmi údajov, najmä obrazovými záznamami, zvukovými

záznamami a zvukovo-obrazovými záznamami, na základe ktorých by mohla byť zistená totožnosť fyzickej osoby, ktorá informácie poskytla, sú povinní zaobchádzať tak, aby nemohlo dôjsť k odhaleniu totožnosti zdroja informácií.

Podľa § 4 ods. 3 cit. zákona, povinnosť podľa odseku 1 sa vzťahuje aj na zamestnanca vydavateľa periodickej tlače a zamestnanca tlačovej agentúry; táto povinnosť mu zaniká, ak povinnosť podľa odseku 1 zanikla pre jeho zamestnávateľa. Za rovnakých podmienok sa povinnosť podľa odseku 1 vzťahuje aj na osobu, ktorá informácie podľa odseku 1 poskytne vydavateľovi periodickej tlače na základe zmluvného občianskoprávneho alebo zmluvného obchodnoprávneho vzťahu s vydavateľom periodickej tlače, ktorým sa táto osoba zaväzuje profesionálne poskytovať informácie podľa odseku 1 vydavateľovi periodickej tlače.

Ustanovenie § 13 Občianskeho zákonníka upravuje tri prostriedky občianskoprávnej ochrany pre prípad neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby, ktoré môže fyzická osoba uplatniť prostredníctvom troch občianskoprávných návrhov (žalôb), a to: negatívnym návrhom (upustenie od neoprávnených zásahov), reštitučným alebo odstraňovacím návrhom (odstránenie následkov už uskutočnených neoprávnených zásahov) a satisfakčným návrhom (poskytnutie primeraného zadostučnenia).

V prejednávanej veci sa žalobca prostredníctvom satisfakčnej žaloby domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 40.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu uverejnenia článkov v denníku Plus Jeden deň, ktorými malo dôjsť k zásahu do žalobcovho práva na ochranu osobnosti. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za zásah do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby sú existencia zásahu spočívajúceho buď v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, neoprávnenosť takého zásahu a príčinná súvislosť medzi zásahom a vzniknutou ujmom. Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov vylučuje možnosť vzniku sankcií podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný je obchodnou spoločnosťou podnikajúcou v oblasti vydavateľskej činnosti. Žalovaný je vydavateľom periodika Plus Jeden deň, v ktorom boli uverejnené predmetné články, ktorými malo dôjsť k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu.

V prejednávanej veci sa dostali do konfliktu dve ústavou zaručené práva, a to právo na ochranu mena a dobrej povesti (čl. 19 Ústavy SR) a právo na slobodu prejavu a informácie (čl. 26 Ústavy SR). Z ustálenej judikatúry súdov vyplýva, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť prostredníctvom zásady spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 22/06, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07). Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96). Uplatňovanie práv a slobôd a ich ochrana musia byť proporcionálne a vzájomne vyvážené tak, aby sa nadmernou ochranou jedného práva nad únosnú mieru nepotlačila ochrana iného práva, tzn. že existencia zásahu do osobnostných práv nemusí nevyhnutne viesť k záveru o neoprávnenosti takého zásahu, ak bol dôsledkom uplatňovania iného základného práva, pričom vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci tento zásah nepresiahol hranice primeranosti (proporcionality) (II. ÚS 340/09).

Sloboda prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti. S výhradou čl. 10 ods. 2 Dohovoru sa vzťahuje nielen na priaznivo prijímané informácie, ktoré sú považované za neurážlivé alebo neutrálne, ale aj na tie, ktoré útočia, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva. Také sú požiadavky plurality, tolerancie a ducha otvorenosti, bez ktorých niet demokratickej spoločnosti (rozsudok ESLP vo veci Nilsen a Johnsen v. Nórsko zo dňa 25.11.1999).

Úlohou súdu bolo vysporiadať sa s otázkou, či uverejnením napádaných článkov došlo k rozširovaniu nepravdivých údajov spôsobilých zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu, pričom bolo potrebné prihliadať na významnú skutočnosť, či celkové vyznenie informácií v uverejnených článkoch zodpovedali pravde.

Cieľom článkov uverejnených v periodiku Plus Jeden deň bolo informovať verejnosť o spáchaní závažného trestného činu, kedy bolo v Devínskej Novej Vsi objaveného zložené telo muža a zároveň informovať o priebehu vyšetrovania tohto skutku. Objasňovanie závažnej trestnej činnosti možno

považovať za otázku verejného záujmu. Uverejnením predmetných článkov došlo k naplneniu jedného z účelov tlače, a to informovanie verejnosti o otázkach legitímneho verejného záujmu. Uvedený názor vychádza aj z ustálenej rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý konštantne pripomína, že tlač je strážnym psom verejných vecí ("public watch dog"). Novinári majú (sociálnu) povinnosť poskytovať informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a verejnosť má právo takéto informácie obdržať. Novinárom je dokonca umožnené používať určitú mieru preháňania a provokácie. Vychádzajúc z uvedeného ESLP vo svojej judikatúre poskytuje žurnalistom zvýšenú mieru ochrany v porovnaní s inými subjektmi slobody prejavu (nález Ústavného súdu SR zo dňa 04.03.2010, č. k. II. ÚS 326/09-37).

Súd sa oboznámil s obsahom článkov, v ktorých boli uverejnené výroky, ktorými malo dôjsť k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu. V článkoch zo dňa 19.11.2010, 24.11.2010 a 25.11.2010 sa uvádzajú všeobecné informácie o nájdení zhoreného tela v aute v Devínskej Novej Vsi. V súvislosti so žalobcom boli uverejnené informácie, že auto patrilo podnikateľovi Róbertovi (38), resp. Róbertovi P. (38), ktorého už vypočula polícia. Uvedené tvrdenia nie sú v žiadnom prípade spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti, nakoľko priamo žalobcu neidentifikujú.

V článku uverejnenom dňa 26.11.2010 s titulkom: "Podnikateľ pomáhal pri upálení muža v Devínskej" sa uvádzajú informácie o vznesení obvinenia voči žalobcovi za obzvlášť závažný zločin vraždy formou pomoci, o jeho zadržaní a vzatí do väzby. Pravdivosť týchto skutočností preukazuje uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 19.11.2010, uznesenie o vzatí žalobcu do väzby zo dňa 21.11.2010, sp. zn. 0Tp/600/2010 a zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 18.11.2010. Žalobca považoval tvrdenie o jeho zadržaní za skresľujúce, nakoľko pred vyšetrovateľa predstúpil dobrovoľne. Zadržanie je procesným úkonom podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, pričom ide o zákonné označenie tohto úkonu bez ohľadu na to, že sa zadržaná osoba prihlásila u orgánov činných v trestnom konaní dobrovoľne. Z uvedeného dôvodu túto informáciu nemožno považovať za pravdu skresľujúcu.

Dňa 08.12.2010 bol uverejnený článok s titulkom: "Máme ďalšieho vraha z Devínskej." Žalobca považoval tvrdenie uvedené v titulku za porušenie zásady prezumpcie nevinoty. Titulok však nemožno posudzovať samostatne, ale len v kontexte s obsahom celého článku. K tomuto záveru dospel aj Ústavný súd SR, ktorý zdôraznil, že v sporoch o ochranu osobnosti, ktorých predmetom je posúdenie, či výroky uverejnené v printových médiách mohli predstavovať neprípustný zásah do práva na súkromie, nekorešponduje požiadavke objektívneho a spravodlivého posúdenia skutkových okolností predmetného sporu, ak vo veci rozhodujúci súd nezohľadní, resp. nedostatočne zohľadní organickú väzbu medzi titulkom (nadpisom) určitého článku a vecným obsahom tohto článku. Podľa názoru ústavného súdu treba pri posudzovaní tejto otázky vychádzať z funkcie, ktorý titulok (nadpis) v printových médiách plní. Jeho funkciou (účelom) je upútať a zaujať čitateľa k tomu, aby si článok prečítal a až na tomto základe si osvojil tlačou ponúkané informácie a urobil si o nich vlastný úsudok (nález Ústavného súdu SR zo dňa 18.09.2012, č.k. II. ÚS 340/09-93). Článok sa vo svojom ďalšom texte primárne venuje zadržaniu G. G. českou policiou. Ďalej sa opätovne uvádzajú informácie o tom, že zhorené auto patrilo žalobcovi, o jeho zadržaní a vzatí do väzby, pričom je nesporné, že tieto skutočnosti boli pravdivé. Opis skutku ("... Mladíka vraj pred smrťou zbili železnou tyčou. Na podnikateľovej zelenej Škode Fabia ho potom vyviezli do lesa nad bratislavskou Devínskou Novou Vsou. Tam vraj zapadli, tak auto aj so zmláteným mladíkom podpálili...") má svoj podklad vo vyšetrovacom spise, a preto tieto informácie nemožno považovať za nepravdivé. Informácie s obdobným obsahom boli rovnako publikované aj v článku zo dňa 09.12.2010.

Žalobca rovnako označil za porušenie zásady prezumpcie nevinoty tvrdenia uverejnené v článku zo dňa 04.01.2011, a to konkrétne: "Už sú v chládku! O. G. (38), G. G. (31) a B. Š. sú mená mužov, ktorí podľa polície stoja za jednou z najbrutálnejších vražd minulého roka. V polovici novembra totiž zoberali život stále neznámemu mladíkovi." Nespornou skutočnosťou je, že v čase uverejnenia článku boli traja muži obvinení z obzvlášť závažného zločinu vraždy, pričom boli stíhaní väzobne. Väzba predstavuje jeden zo zaisťovacích prostriedkov v trestnom konaní, kedy zo zákonom vymedzených dôvodov dochádza k dočasnému obmedzeniu osobnej slobody stíhanej osoby. Autor v článku použil vo vzťahu k väzobnému stíhaniu obvinených slangový výraz "chládok". Články publikované v denníku Plus Jeden deň sú určené širokej verejnosti, t.j. nie odbornej verejnosti, a preto nemožno predpokladať, že autor bude používať odbornú právnu terminológiu. Ďalej sa v úvode uvádza informácia, že obvinení stoja za jednou z

najbrutálnejších vrážd a zobrali život neznámemu mladíkovi. Každé tvrdenie je však nutné posudzovať v súvislosti s celým obsahom uverejneného článku. Z kontextu článku vôbec nevyplýva, že by obvinené osoby boli uznané vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy a trestné konanie by bolo právoplatne skončené. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že uverejnením týchto tvrdení sa žalovaný nedopustil porušenia zásady prezumpcie nevinu.

V článok zo dňa 27.10.2011 s titulkom "Upálený muž nesúvisí s Valkovou popravou!" je za hlavného vykonávateľa činu označený G. G., t.j. pozornosť nebola upriamená na žalobcu. V súvislosti so žalobcom bola uverejnená informácia o jeho prepustení z väzby, pričom táto informácia nebola nepravdivá, a teda akokoľvek spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu.

Posledný napádaný článok bol uverejnený dňa 09.03.2012 s titulkom: "Vražda na Devínskej Kobyle: Zlámali mu nohy a zaživa ho upálili." V článku bolo uverejnené, že z T. popravu sú obžalovaní G. G. (32), B. Š., O. G. (39) a B. I. (24). Pojem poprava možno považovať zo strany autora za určitú mieru preháňania a provokácie, čo v zmysle rozhodovacej praxe ESLP možno v prípade žurnalistov považovať za dovolený spôsob realizácie práva na slobodu prejavu. Z celkového kontextu článku opätovne vyplýva, že hlavným vykonávateľom tohto skutku bol G. G., t.j. pozornosť autora nebola primárne upriamená na žalobcu. Na základe uvedeného ani tieto tvrdenia nemožno považovať za spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že všetky publikované informácie vychádzajú z dokumentov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise. Autor predmetných článkov, W. C., vo svojej výpovedi uviedol, že zdroje, z ktorých čerpal nebude špecifikovať, boli to však zdroje, ktoré mal z minulosti overené. Poskytnuté informácie ako vždy overoval aj z iného zdroja, konkrétne z prokuratúry. Vydavateľ tlače, t.j. žalovaný a rovnako autor článkov, ako zamestnanec vydavateľa, sú povinní zachovať mlčanlivosť o zdroji informácií, pričom túto povinnosť im ukladá priamo ustanovenie § 4 Tlačového zákona. Ustanovenie § 13 Občianskeho zákonníka predpokladá, že zásah do práva na ochranu osobnosti musí byť neoprávnený, t.j. zo strany subjektu zásahu musí dôjsť k porušeniu právnej povinnosti. Súd má v konaní za preukázané, že autor namietané zverejnené informácie čerpal z relevantných a overených zdrojov, pričom informácie obsiahnuté v predmetných článkoch nemožno považovať za nepravdivé, a teda spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu.

Žalobca v konaní namietal, že v napádaných článkoch bolo uverejnené jeho celé meno a priezvisko a bez súhlasu žalobcu bola použitá jeho fotografia. V zmysle čl. IV bod 2 Etického kódexu novinára, ktorý vydal Slovenský syndikát novinárov, je novinár povinný rešpektovať prezumpciu nevinu. Celé mená ľudí podozrivých z trestnej činnosti zverejňuje len v prípade, že zverejnenie ich mena predstavuje dôležitý verejný záujem. Autor článkov informoval verejnosť o priebehu vyšetrovania vraždy na Devínskej Kobyle, pričom žalobca bol označovaný v súlade s jeho aktuálnym procesným postavením v trestnom konaní. Voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin vraždy. Uvedené vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia o vzatí žalobcu do väzby. Prvým oficiálnym dokumentom, podľa ktorého bol trestný čin, za ktorý bol žalobca stíhaný, prekvalifikovaný na ublíženie na zdraví, bola až obžaloba Krajskej prokuratúry v Bratislave zo dňa 12.12.2011. Všetky články s výnimkou posledného zo dňa 09.03.2012 boli publikované pred podaním obžaloby. Uverejnené tvrdenia, ktoré spájali žalobcu s vraždou, tak nemožno považovať za skresľujúce, nakoľko vychádzali z oficiálnych zdrojov a tieto informácie boli v čase publikovania článkov aktuálne. Ako už súd uviedol, objasňovanie závažnej trestnej činnosti je nevyhnutné považovať za otázku verejného záujmu. Skutok, ktorým malo dôjsť k naplneniu znakov skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vraždy, bol nepochybne spáchaný zvlášť trýznivým spôsobom. Z uvedeného dôvodu bolo možné odôvodnene predpokladať zvýšený záujem verejnosti o priebeh vyšetrovania tohto skutku. Verejnosť má pritom právo, aby jej boli poskytované informácie týkajúce sa verejného záujmu. Zverejnením mena a priezviska žalobcu tak autor neporušil príslušné ustanovenie Etického kódexu novinára. V čase rozhodovania súdu v prejednávanej veci nebolo trestné konanie ešte právoplatne skončené, a teda autorovi, resp. žalovanému nemožno vytýkať, že zatiaľ neuverejnil o žalobcovi informácie, podľa ktorých by bol prípadne oslobodený spod obžaloby. Súd ďalej dospel k záveru, že zobrazenie fotografie žalobcu v článkoch zo dňa 26.11.2010, 08.12.2010 a 04.01.2011 bolo v súlade s ustanovením § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka vykonané primeraným spôsobom v rámci zákonnej spravodajskej licencie. Hoci vo všeobecnosti je možné považovať denník Plus Jeden deň za periodikum s bulvárnymi prvkami, napádané články informovali o procese objasňovania závažného trestného činu, t.j. o otázke verejného záujmu, a preto mali

nepochybne spravodajský charakter. Vzhľadom na to, že autor postupoval v súlade s Etickým kódexom novinára a príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka o spravodajskej licencií, neporušil tak žiadnu zo svojich právnych povinností.

Žalovaný v priebehu konania predložil rešerš médií, podľa ktorých o tejto udalosti informovali aj ďalšie médiá, a to konkrétne denník Nový čas, portál 24hod.sk a denník Šport. Uvedené články však o prípade informovali len vo všeobecnej rovine, neuvádzali sa mená ani fotografie zainteresovaných osôb. Jedine v článku denníka Nový čas zo dňa 08.12.2010 bolo uvedené meno, priezvisko a vek žalobcu spolu s údajom o tom, že žalobcovi patrilo zhorené auto a dobrovoľne sa prihlásil na políciu. Súd považoval tieto listinné dôkazy za nepodstatné pre posúdenie prejednávanej veci, nakoľko ich obsah bol veľmi stručný a nekonkretizoval žiadnu osobu.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že konanie autora článkov nepredstavovalo neoprávnený zásah do práv žalobcu, a teda na strane žalovaného ako osoby zodpovednej za obsah periodickej tlače, nevznikla zodpovednosť za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu. Žalobca uviedol, že v dôsledku uverejnených článkov sa narušili, dokonca rozpadli jeho rodinné, pracovné i spoločenské vzťahy. Na základe svedeckých výpovedí však táto skutočnosť nebola preukázaná. Matka žalobcu sa vyjadrila, že články brala od začiatku s rezervou, vedela, že publikované informácie nemôžu byť pravdivé a so žalobcom neprerušila kontakt ani v čase jeho väzobného stíhania. Syn žalobcu uviedol, že mal problém sa zamestnať a z dôvodu rovnakého mena so žalobcom bol ľahko identifikovateľný, pri stretnutiach so známymi cítil hanbu. Svedok však vo svojej výpovedi neupriamril pozornosť na vzťah medzi ním a žalobcom, ale len na svoje osobné skúsenosti. Zo svedeckej výpovede syna tak súd nemal za dostatočne preukázané, že by vzťahy medzi ním a žalobcom boli trvalo narušené. Známi žalobcu, C. G. a E. G. uviedli, že svoj pôvodný názor prehodnotili po následnom osobnom stretnutí so žalobcom. Svedok E. G. dokonca vyjadril názor, že žalobca je podľa neho nevinný a oceňuje jeho postoj k životu po pre pustení z väzby. Čo sa týka podnikateľských aktivít žalobcu, z predloženého daňového priznania subjektu O. G. - Q. za rok 2012 vyplýva, že jeho príjmy predstavovali 12.638 EUR, čo je oproti predchádzajúcemu roku 2011 (2.435 EUR) značný nárast. Pre vznik zodpovednosti žalovaného za porušenie žalobcovho práva na ochranu osobnosti tak nebol splnený ani ďalší predpoklad, a to vznik ujmy na strane žalobcu.

redmetom článkov boli informácie, ktoré je nevyhnutné považovať za otázky legitímneho záujmu. V zmysle judikatúry ESLP tlač požíva zvýšenú ochranu práva na slobodu prejavu, pričom táto ochrana sa vzťahuje aj na informácie, ktoré sú prijímané nepriaznivo a sú spôsobilé šokovať širšiu verejnosť. Verejnosť má navyše právo byť informovaná o otázkach legitímneho záujmu, pričom jedným zo spôsobov realizácie tohto práva je aj prijímanie informácií prostredníctvom médií. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že informácie uverejnené v napádaných článkoch neboli nepravdivé a autor si ich overoval z viacerých zdrojov. Súd po preskúmaní vyšetrovacieho spisu zistil, že tieto informácie majú podklad v oficiálnych dokumentoch súvisiacich s trestným konaním. Nebol preukázaný zlý úmysel, či zlá pohnútky na strane autora článkov, jeho záujem o spracovanú tému bol čisto profesionálny a so žalobcom nebol v žiadnom vzťahu. Súd dospel k záveru, že publikované informácie boli pravdivé, ich cieľom bolo informovať verejnosť o otázkach legitímneho záujmu, t.j. žalovaný ako zodpovedná osoba za obsah periodickej tlače sa nemohol dopustiť zásahu do práv žalobcu. Rovnako nebolo preukázané, že by v dôsledku publikovaných článkov vznikla žalobcovi trvalá ujma spočívajúca v narušení rodinných, pracovných a sociálnych vzťahov. Žalobca sa rovnako domáhal priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 40.000,- EUR. Vzhľadom na to, že nebola preukázaná existencia zásahu do práv žalobcu a vznik ujmy na strane žalobcu, neboli splnené podmienky úspešnosti satisfakčnej žaloby. V dôsledku toho je potom bezpredmetné skúmať splnenie ďalších podmienok, potrebných pre uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu súd priznal proti neúspešnému žalobcovi plnú náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia žalovaného v sume 1.209,66 EUR, za nižšie uvedené úkony právnej pomoci (nakoľko právny zástupca žalovaného je platiteľom DPH, výška trov právneho zastúpenia je zvýšená o sadzbu DPH vo výške 20%):

1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia 2012.....91,29 EUR
2. vyjadrenie k žalobe zo dňa 15.02.2013 .....91,29 EUR

3. účasť na pojednávaní dňa 24.04.2013	22,82 EUR
4. účasť na pojednávaní dňa 28.10.2013	91,29 EUR
5. písomné podanie zo dňa 26.11.2013	91,29 EUR
6. účasť na pojednávaní dňa 13.01.2014.....	91,29 EUR
7. účasť na pojednávaní dňa 24.02.2014.....	91,29 EUR
8. záverečné zhrnutie zo dňa 26.02.2014	91,29 EUR
9. účasť na pojednávaní dňa 24.03.2014	22,82 EUR
10. účasť na pojednávaní dňa 28.04.2014.....	91,29 EUR
11. účasť na pojednávaní dňa 12.05.2014	45,65 EUR
12. písomné podanie, záverečná reč zo dňa 20.03.2014	91,29 EUR

Režijný paušál za rok 2012.....1x 7,63 EUR.....	7,63 EUR
Režijný paušál za rok 2013.....4x 7,81 EUR.....	31,24 EUR
Režijný paušál za rok 2014.....7x 8,04 EUR.....	56,28 EUR

Spolu.....	1.008,05 EUR
Spolu + 20% DPH.....	1.209,66 EUR

Podľa § 13a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za zastúpenie na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia, patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Za zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny.

Súd nepriznal žalovanému plnú náhradu za úkony právnej pomoci "účasť na pojednávaní dňa 24.04.2013, účasť na pojednávaní dňa 24.03.2014 a účasť na pojednávaní dňa 12.05.2014". Zo zápisníc z pojednávaní zo dňa 24.04.2013 a 24.03.2014 vyplýva, že pojednávania boli odročené bez prejednávania veci, t.j. žalovanému patrí za tieto úkony náhrada vo výške jednej štvrtiny tarifnej odmeny. Na pojednávaní dňa 12.05.2014 bolo iba vyhlásené rozhodnutie, a preto žalovanému patrí za tento úkon náhrada vo výške jednej polovice tarifnej odmeny.

Náhradu trov konania je žalobca podľa § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania možno rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.